

دکتر محمد نظری

فلوشیپ رادیولوژی مداخله‌ای
و اندوواسکولار

بیوپسی پروستات

چکیده

در دو دهه‌ی اخیر بهبود قابل ملاحظه‌ای در تشخیص زود هنگام کانسر پروستات حاصل شده است. معاینه‌ی انگشتی (DRE) و سطح آنژیم اختصاصی پروستات (PSA) اجزا اصلی غربالگری را تشکیل می‌دهند. استاندارد فعلی بیوپسی، تهیه ۱۰ الی ۱۴ نمونه از مناطق آناتومیک مختلف پروستات است. در اکثر موارد بیوپسی از کانونی خاص تهیه نمی‌شود چون اغلب کانسرهای پروستات در سونوگرافی ترانس رکتال (TRUS) قابل رویت نیستند. استفاده از کالر داپلر، کتراس استهای تزریقی، الاستوگرافی، MRI و فیوزن MRI با سونوگرافی به عنوان روش‌های مکمل تصویربرداری پیشنهاد شده‌اند.

کلیدواژه‌گان: بیوپسی پروستات، TRUS پروستات، سونوگرافی پروستات.

پیشگفتار

اندیکاسیون‌های بیوپسی پروستات شامل DRE مثبت (ندول فوکال، سفتی یا عدم قرینگی)، علائم بالینی، سطح بالای PSA سرم یا سرعت افزایش سطح سالانه (PSA velocity) و نیز پیگری کانسرهای شناخته شده از جهت ترانسفورماتیون به فنوتیپ‌های تهاجمی تر می‌باشد. روش استاندارد، تهیه ۱۰-۱۴ نمونه از مناطق مختلف پروستات است. باید در نظر داشت که سونوگرافی ترانس رکتال (TRUS) حساسیت تشخیص کمی دارد و تداخل قابل ملاحظه‌ای در نمای ضایعات خوش خیم و بد خیم وجود دارد.

تا چندی پیش، غربالگری سطح PSA سرم معيار اصلی برای انجام بیوپسی بود که این منجر به تشخیص زیاد و درمان زیادتر از حد لازم بدون بهبود واضحی در سوروایوال بیمار شده بود. امروزه غربالگری PSA به صورت جداگانه پس از بحث با بیمار در مورد عوارض و مزایای غربالگری انجام می‌شود.

قبل از ابداع روش‌های تصویربرداری، بیوپسی با استفاده از لمس انجام می‌شد. از سال ۱۹۷۰ استفاده از TRUS در بیوپسی پروستات کاربرد پیدا کرد. ابتدا شش نمونه از پروستات برداشته می‌شد که بررسی‌های بعدی نشان داد دو برابر کردن تعداد نمونه‌ها به دوازده عدد، بدون افزایش موربیدیتی باعث افزایش کشف کانسر به میزان ۳۱٪ می‌شود. MRI پروستات حساس‌ترین روش تصویربرداری کشف کانسر پروستات است. بیوپسی مستقیم تحت گاید MRI کارآمد نبوده و برای بیمار نیز ناراحت کننده است. میزان کشف کانسر وقتی MRI قبل بیوپسی با بیوپسی ترکیب می‌شود، افزایش می‌یابد.

اندیکاسیون و کنتراندیکاسیون‌های بیوپسی پروستات

اندیکاسیون‌های بیوپسی پروستات شامل شک به کانسر پروستات، DRE غیرطبیعی، سطح بالای PSA سرم یا

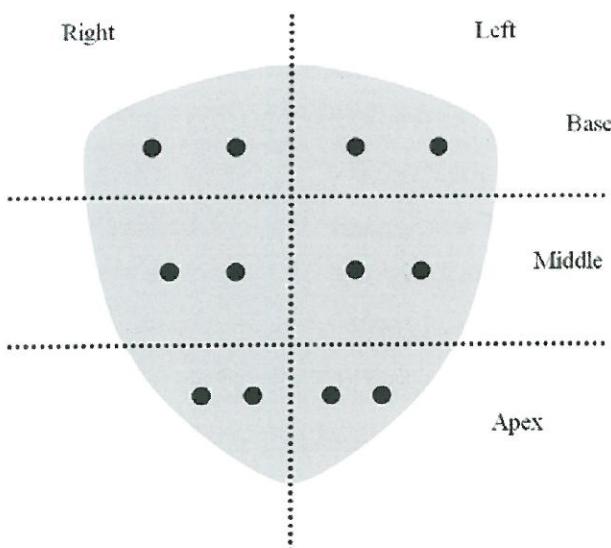
سنقتازیدیم یا آمیکاسین اندیکاسیون دارد؛ چون تقریباً در ۵۰ درصد موارد مقاومت به کینولون‌ها وجود دارد. در حال حاضر شواهد قطعی دال بر ارجحیت طول مدت طولانی‌تر آنتی بیوتیک (سه روز یا یک روز) یا دوزهای متعدد در مقابل تک دوز وجود ندارد. تجویز انما شخصی قبل از بیوپسی رایج است ولی ارزش این کار مورد تردید است.

تکنیک استاندارد

بلوکه عصبی دو طرفه باعث تسهیل پروسیجر برای بیمار می‌شود. رژیم استاندارد تزریق ۱۰ سی سی لیدو کائین یک درصد به صورت دو طرفه تحت گاید سونو گرافی می‌باشد. هدف قراردادن مثلث چربی اکوژن بین سطح پوسترواترال پروستات و سینیال وزیکول‌ها یک لندمارک رایج است. باید توجه داشت که تزریق مستقیم داخل پروستات اثری ندارد. از لیدو کائین موضعی می‌توان برای کاهش ناراحتی هنگام قرار دادن پروب سونو گرافی و پانکچر استفاده کرد.

TRUS بیوپسی استاندارد ۱۲ تایی

بیمار عموماً در وضعیت لترال دکوبیتوس چپ قرار داده می‌شود در حالیکه زانوها و ران‌ها به حالت جنبی خم شده‌اند. برای بیوپسی از سوزن‌های بیوپسی تمام اتوماتیک استفاده می‌شود. در حال حاضر بیوپسی استاندارد از دوازده نمونه تشکیل شده است که از قسمت‌های لترال و مديال نواحی قاعده، میانی و آپکس هر طرف دو نمونه تهیه می‌شود (شکل ۱).

شکل ۱: نمای شماتیک بیوپسی استاندارد ۱۲ گانه پروستات

PSA Velocity می‌باشد. مزایای غربالگری PSA در آمریکایی‌های آفریقایی تبار، بیمار با سابقه فامیلی مثبت و بیمارانی که داروهای ۵-آلفاردو-کتاز مصرف می‌کنند بیشتر است.

PSA غیراختصاصی است و علاوه بر کانسر پروستات در پروستاتیت و BPH می‌تواند افزایش پیدا کند. انجمن سلطان آمریکا توصیه می‌کند که با مردی با ریسک متوسط که انتظار می‌رود حداقل ده سال عمر کند، باید در سن ۵۰ سالگی در مورد غربالگری کاتسر پروستات مشاوره کرد. شایع‌ترین آستانه برای سطح PSA، 4 ng/ml است. کاهش این آستانه به ۲/۵ ng/mg مردان، غیرطبیعی را دوبرا بر می‌کند هر چند PSA موجب منفعت واضحی نمی‌شود. استفاده از سرعت افزایش PSA (PSA velocity) نیز مورد مناقشه است. کتراندیکاسیون‌های نسبی پروستات شامل کوآگولوپاتی، وضعیت‌های دردناک آنورکتال، نقص ایمنی شدید، پروستاتیت حاد و فقدان رکتوم می‌باشد.

آناتومی پروستات و توزیع منطقه‌ای

پروستات از زون‌های محیطی، ترنزیشنال و مرکزی تشکیل شده است. منطقه محیطی نمای دیسکی شکل دارد و ۷۰ درصد پروستات را تشکیل می‌دهد. زون سترال ۲۵ درصد پروستات را تشکیل می‌دهد و یورترای پروستاتیک را احاطه می‌کند. ناحیه ترنزیشنال که در MRI قابل افتراق از زون مرکزی نیست ۵ درصد بقیه پروستات را تشکیل میدهد. در هیپرپلازی خوش‌خیم پروستات (BPH)، زون سترال به صورت نامتناسب رشد می‌کند و نهایتاً از زون پریفرال بزرگ‌تر می‌شود.

مراقبت‌های قبل بیوپسی و پروفیلاکسی آنتی بیوتیکی

استفاده از آنتی بیوتیک پروفیلاکتیک قبل از بیوپسی ترانس رکتال توسط انجمن اورولوژی آمریکا توصیه شده است. رژیم واحدی وجود ندارد و هر چند عمدتاً فلورو کینولون‌ها به دلیل پوشش وسیعی که علیه‌ای کولی - که شایع‌ترین ارگانیسم عفونی بعد از بیوپسی است - دارند، ارجح هستند. علاوه بر این فلورو کینولون‌ها نفوذ بافتی عالی در پروستات دارند. جایگزین فلورو کینولون‌ها، آمینو گلیو کوزیدها به علاوه مترونیدازول یا کلیندامایسین می‌باشد.

مقاومت به کینولون‌ها علت عمدۀ عفونت‌های پس از بیوپسی پروستات است که در کمتر از یک درصد تا پنج درصد موارد رخ می‌دهد. اگر بیمار با علائم عفونت بعد از بیوپسی مراجعت کند، درمان تجربی با سفتریاکسون،

کلسفیکاسیون‌ها و باندهای هیپواکوئیک خطی با حدود مستقیم در ناحیه پریفرال که عموماً به بهترین وجه فقط در یک پلان دیده می‌شوند، یافته‌های خوش‌خیم رایجی هستند. ندول‌های ناحیه سنترال می‌توانند نماهای متعدد داشته باشند هرچند عموماً نشانه BPH هستند. به طور کلی، TRUS در ارزیابی گسترش خارج کپسولی ضعیف است.

بیوپسی اشباع شده

بیوپسی اشباع شده (Satursted biopsy) به تهیه تعداد نمونه‌های زیاد (عموماً بیش از بیست عدد) از سراسر پروستات اشاره دارد. این روش به عنوان روش اولیه استفاده نمی‌شود و به صورت تیپیک برای بیمارانی که بیوپسی‌های قبلی منفی بوده است ولی کماکان شک بالایی به کانسر وجود دارد به کار می‌رود. ریسک عدم تشخیص یک کانسر مهم باید در مقابل تشخیص کانسر بی اهمیت سنجیده شود. افزایش تعداد نمونه‌ها عموماً باعث افزایش ریسک عوارض نمی‌شود.

عوارض

بیوپسی پروستات به طور کلی کم خطر تلقی می‌شود. ریسک سپسیس کمتر از ۰/۱٪ و ریسک خونریزی رکتال حدود ۲/۱٪ است. هماچوری و هماتواسپرمی رایج است و به ترتیب در ۶۲٪ و ۱۰٪ بیماران دیده می‌شود. به بیماران باید اطلاع داد که پس از بیوپسی مایعات کافی بنشند و ممکن است تا چند روز در ادرار خون داشته باشند. خونریزی مداوم، ضعف و تب باید فوراً اطلاع داده شود.

تکنیک‌های پیشرفته بیوپسی

- کالرداپلر

فلوی خون عموماً در پروستات نرمال، کم و قرینه است هرچند سیگنال کالرداپلر ممکن است در باندهای نوروواسکولار و شریان‌های پریبورتال و پری کپسولار و وریدهای پری پروستاتیک دیده شود. نواحی فوکال و قرینه هیپروواسکولاریتی در پروستات با احتمال بیشتر مطرح کننده بدخیمی هستند. (شکل ۴)

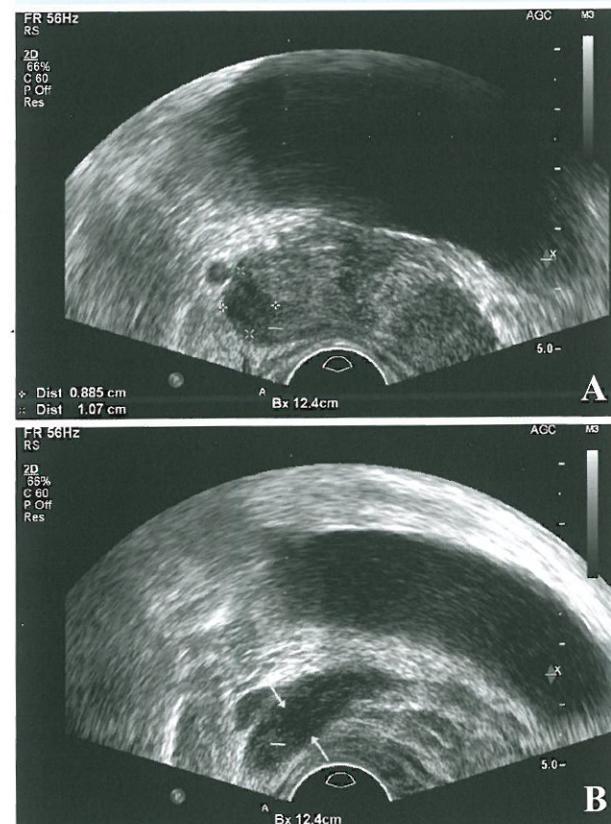
این یافته‌ها غیراختصاصی هستند چون ممکن است تومورهای بدخیم هیپروواسکولار باشند و همچنین برخی ضایعات خوش‌خیم (به ویژه پروستاتیک) می‌توانند هیپروواسکولار باشند. کالرداپلر حساسیت تشخیصی را افزایش می‌دهد و موجب بهبود و میزان اختصاصی بودن نمی‌شود.

بیوپسی تحت گاید سونوگرافی

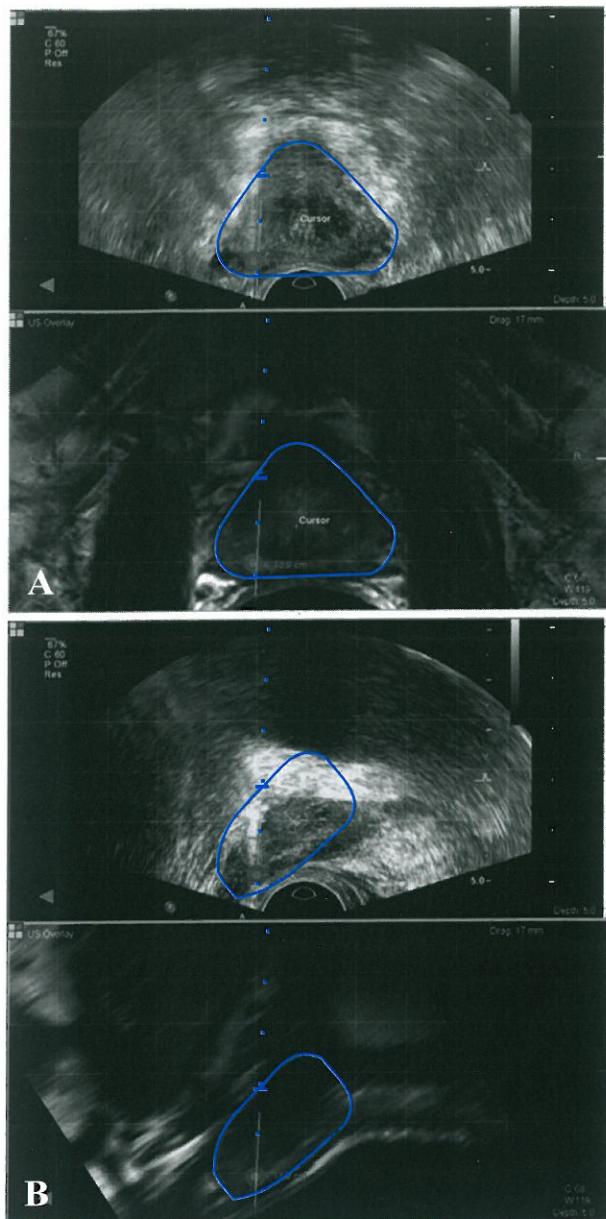
پروسیجر به صورت استاندارد با سونوگرافی پروستات آغاز می‌شود. در این بررسی ارزیابی از نظر ندول‌ها انجام می‌شود که اغلب در ناحیه پریفرال واقع هستند و معمولاً هیپواکو هستند هر چند ممکن است هیپراکو باشند. برای اثبات وجود ندول، ارزیابی باید در دو پلان سازیتال و آگزیتال انجام شود. (شکل ۲ و ۳)

شکل ۲: تصویر آگزیتال که یک کلسفیکاسیون مرکزی و یک ضایعه هیپواکو را نشان می‌هد.

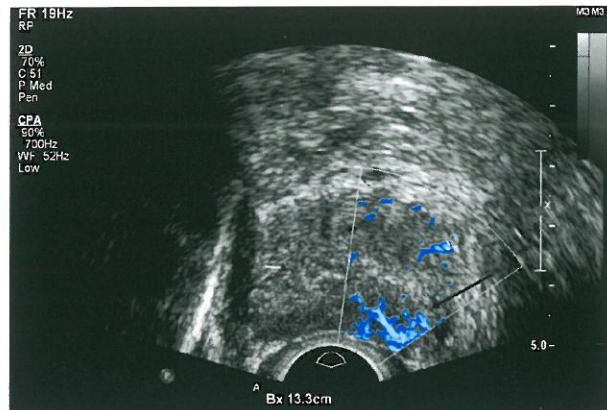

شکل ۳: ضایعه هیپواکو (فلش) در تصویر آگزیتال (a) و نمای ضایعه در نمای سازیتال (b)

شکل ۵: فیوژن تصاویر MRI با سونوگرافی در نمای آسزیال (a) و سازیتال (b). ضایعه هدف در قسمت میانی ناحیه آپیکال چپ به صورت آئی نشان داده شده است. محل عبور سوزن با نقاط قرمز نشان داده شده است.

تکنیک استاندارد بیوپسی blind سونوگرافیک ترانس رکتال (TRUS) حساسیت و اختصاصیت پائینی دارند و بسیار وابسته به شخص انجام دهنده هستند. در یک بررسی اتوپسی، حساسیت تکنیک شش نمونه‌ای حدود ۵۳٪ بود. در بیش از ۱۲ نمونه نتایج بیوپسی بیشتر از تعداد نمونه‌ها به محل بیوپسی بستگی دارد.

شکل ۴: ناحیه‌ای در قاعده چپ ناحیه پریفرال هیپرواسکولاریتی را نشان می‌دهد

بیوپسی با استفاده از فیوژن اولتراسوند و MRI

فیوژن MRI/US تصاویر MRI تشخیصی که از قبل تهیه شده است را با سونوگرافی حین انجام بیوپسی ترکیب می‌کند. این موضوع بیوپسی ضایعات که در MRI مشکوک بوده‌اند را تحت سونوگرافی امکان پذیر می‌کند. (شکل ۵)

هدف از این کار ترکیب رزولوشن بالای MRI با رویت همزمان TRUS با راحتی بیشتر در مطلب بدون نیاز به گانتری MRI محدود می‌کند.

مطالعات اخیر نشان داده‌اند که فیوژن MRI/US میزان تشخیص کانسر در هر نمونه بیوپسی و نیز در هر بیمار را به طور قابل ملاحظه‌ای افزایش می‌دهد. علاوه بر این استفاده از فیوژن میزان تشخیص را در بیماران با پروستات‌های بزرگ و بیماران با سابقه بیوپسی قبلی منفی افزایش می‌دهد.

نتیجه گیری و بحث

مدالیته‌های متعدد تصویربرداری از قبیل MRI، سونوگرافی و فیوژن MRI/US در حال تغییر استانداردهای رایج سرطان پروستات هستند. این بررسی مروری اهمیت تصویربرداری و فیوژن را در تشخیص دقیق و کاراکتیزه کردن سرطان پروستات نشان می‌دهد.

در حال حاضر اندیسکاسیون‌های دقیق استفاده از MRI یا فیوژن به خوبی تعیین نشده‌اند و باید دقیق‌تر مشخص شوند. اندیسکاسیون‌های محتمل شامل ضایعات T1c، TRUS، T1c بیوپسی قبلی منفی با شکل بالینی بالا، یا ضایعاتی که در MRI شده‌اند می‌باشد.

Reference:

1. Harvey CJ, Pilcher J, Richenberg J, Patel U, Frauscher F. Applications of transrectal ultrasound in prostate cancer. *Br J Radiol.* 2012;85(Spec No 1):S3-S17.
2. Raja J, Ramachandran N, Munneke G, Patel U. Current status of transrectal ultrasound-guided prostate biopsy in the diagnosis of prostate cancer. *Clin Radiol.* 2006;61:142-153.
3. Yacoub JH, Verma S, Moulton JS, Eggener S, Aytekin O. Imaging-guided prostate biopsy: conventional and emerging techniques. *Radiographics.* 2012;32:819-837.
4. Schröder FH, Hugosson J, Roobol MJ, et al. Screening and prostate-cancer mortality in a randomized European study. *N Engl J Med.* 2009;360:1320-1328.
5. Pinto PA, Chung PH, Rastinehad AR, et al. Magnetic resonance imaging/ultrasound fusion guided prostate biopsy improves cancer detection following transrectal ultrasound biopsy and correlates with multiparametric magnetic resonance imaging. *J Urol.* 2011;186:1281-1285.
6. McNeal JE. The zonal anatomy of the prostate. *The Prostate.* 1981;2:35-49.
7. Djavan B, Raverty V, Zlotta A, et al. Prospective evaluation of prostate cancer detected on biopsies 1, 2, 3 and 4: when should we stop? *J Urol.* 2001;166:1679-1683.
8. Haas GP, Delongchamps NB, Jones RF, et al. Needle Biopsies on Autopsy Prostates: Sensitivity of Cancer Detection Based on True Prevalence. *JNCI J Natl Cancer Inst.* 2007;99:1484-1489.